

Hørings svar til budget 2024

Jeg er bruger på aktivitets- og samværstilbud Midtpunktet. At der overvejes at skære i budgettet hertil, bekymrer mig meget.

Jeg er autist med almen IQ og passer ikke rigtig ind i andre tilbud.

Da jeg for omkring 1,5 år siden blev henvist til Midtpunktet, havde jeg det rigtig skidt. Jeg var mere indlagt i akut psykiatrien, end jeg var derhjemme. Jeg var stærkt selvmordstruet og havde opgivet at jeg nogensinde skulle komme ud af min ensomhed og blive en del af den verden jeg altid har kunnet se lige foran mig, men aldrig kunnet deltage i.

Da jeg startede på Midtpunktet, begyndte dette at ændre sig. Via høj faglighed og en stor, individuelt tilpasset tilgang til mine udfordringer, kom jeg i udvikling. Helt konkret fik jeg fra dag 1 en fast kontaktperson, som jeg har beholdt igennem hele forløbet. Denne har løbende holdt grundige samtaler med mig om hvad min problemstilling er, hvad jeg kan gøre for at bedre det og hvad Midtpunktet kan gøre for at hjælpe. Der er afholdt samtaler - små og store - hver gang jeg er rendt ind i problemer i forbindelse med at være i det sociale - såsom: "Hvorfor sagde den person sådan? Betyder det at han er vred på mig?" eller: "Var det pinligt at jeg sagde sådan? Er det normalt at dele det med andre?".

Disse situationer ville for et menneske som mig, normalt betyde at jeg bliver angst og trækker mig fra situationen, isolerer mig og bliver syg.

Men pga den store, kontinuerlige indsats fra personalet, har jeg kunnet blive og er for første gang i mit liv begyndt at nyde socialt samvær og være mit autentiske selv.

Personalet giver mig den sociale læring og selvtillid, jeg som psykisk syg med gennemgribende udviklingsforstyrrelse desværre er meget bagud med. En læring der ikke kan tilbydes i psykiatri eller traditionelle autisme tilbud.

Denne læring er for mig, hjælp til selvhjælp. Jo mere jeg bliver bekræftet i at min adfærd er helt acceptabel - hvad end det er i situationer hvor jeg er omsorgsfuld eller i situationer hvor jeg siger fra eller sætter grænser - jo bedre bliver jeg til at klare mig selv og dermed have brug for mindre og mindre støtte. Personalet har så tydeligt set mine behov, i forbindelse med at få tilbuddet til at fungere til mine unikke udfordringer.

F.eks ved at udnytte min interesse for det kreative. Når jeg har været tæt på at give op, har personalet kunnet få mig op igen, ved at lære mig om det rekreative ved at være kreativ.

Jeg har lært at jeg kan distraheres helt ud af en negativ følelse, ved at skifte fokus til at skabe.

Jeg er gået fra at søge og næsten få tilkendt førtidspension, bostøtte og have et massivt behov for læge og psykiatri, til nu at være ved at være klar til lykkeligt at raskmelde mig og vende tilbage til arbejdsmarkedet, meget muligt på fuld tid.

Havde der været mindre personale og flere brugere i Midtpunktet, i løbet af mit forløb, havde historien været en anden. Jeg har haft brug for massiv støtte hele vejen igennem, for at skabe den succes forløbet er blevet til. Og ligeså føler jeg at det er for mange andre af brugerne på Midtpunktet. Vi er som jeg ser det ikke en gruppe mennesker, der er i stand til hverken helt eller delvist selvstyrede sociale tilbud. Vi har brug for de rammer, den tryghed og den daglige vejledning personalet skaber.

Jeg ved at i har nogle svære valg at træffe, da der jo SKAL spares de penge der mangler i budgettet... Men jeg beder jer indtrængende om at afsøge alle andre muligheder, søge al hjælp udefra osv, inden i fjerner et eneste personale fra Midtpunktet. Hver og en af dem er så vigtige for så mange udsatte menneskers livskvalitet og trivsel.

Mvh bruger fra Midtpunktet Rønde.